

Συγγραφείς συνομιλούν με τους ομότεχνούς τους

Αφιέρωσεις

Του ΘΑΝΑΣΗ ΜΗΝΑ

«**Χ. Θ. ΛΑΒΚΡΑΦΤ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ**» Μισέλ Ουελμπέκ, μτφ. Βασίλειος Πατούσιγιάννης, Εκδ. Βιβλιοληξίων της Εστίας, σελ. 154

Όπου το enfant terrible της σημερινής γαλλικής λογοτεχνίας καταπνέεται με τον κατεχοκίαν μύστη του υπερφυσικού τρόμου. Τραμμένο το 1991, το βιβλίο αυτό του **Ουελμπέκ** ακολουθεί τη φόρμα του δοκιμίου προκειμένου να αφηγηθεί τη ζωή του Λάβκραφτ και να εστιώσει στις ιδιαιτερότητες εκείνες του χαρακτήρα του και στο πώς επηρέασαν το έργο του. Μεγαλωμένες μέσα στη στέρση στο μονακό περιβάλλον του Πρόβιντενς του Ρόουντ

Άιλαντ (Νέα Αγγλία), απόμακρος, εσωστρεφής, δύσκολος χαρακτήρας και, σύμφωνα με τις πηγές, μισάνθρωπος και ρατσιστής, ο **Χάουαρντ Φίλιπ Λάβκραφτ** (1890-1937) δεν γένυτηκε την παραμικρή επιτυχία ως συγγραφέας εν ζωή. Φίλος του **Ρόμπερτ Μπλοκ** («Ψυχώ») και του **Ρόμπερτ Ε. Χάουαρντ** («Κόνον ο Βάρβαρος»), δημοσίευσε και αυτός τα πρώτα του έργα στο θρυλικό fanzine «Weird Tales», ενώ έβγαζε τα προς το ζην εργαζόμενος ως διορθωτής, μεταξύ άλλων. Στην τελευταία και πιο δημιουργική δεκαετία της ζωής του έγραψε τα σημαντικότερα μυθιστορήματά του («Η περίπτωση του Τσαρλς Ντέττερ

Ουόρντ», «Στα Βουνά της Τρέλας» κ.ά.). Σε αυτήν ακριβώς την περίοδο επικεντρώνει το βιβλίο του Ουελμπέκ. Εύστοχο και συμπυκνωμένο ως προς τη γραφή, το βιβλίο λειτουργεί εξόχως επεξηγηματικά σε ό, τι αφορά το έργο και την περσόνα του Λάβκραφτ. Ευπρόσδεκτη κι η εισαγωγή,

«**ΤΑΣΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ - ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗ**» Γιώργος Δουατζής, εκδ. Κέδρος, σελ. 152

«Γιατί πάντα γίνεται ένα έγκλημα εκεί που δε συμβαίνει τίποτα» («Το τέλει έγκλημα», Βιολέτες για μια εποχή, α' έκδοση 1985). Μια έκδοσή-φόρος τιμής, με αφορμή τη συμπλήρωση είκοσι χρόνων από το θάνατο του **Τάσου Λειβαδίτη**. Εκτός από τον **Γιώργο Δουατζή**, που είχε την επιμέλεια, στις παρούσες σελίδες «συνομιλούν» με τον «Νυκτερινό Επισκέπτη» οι **Γιάννης Ρίτσος**, **Κώστας Βρετάνος**, **Γιώργος Μαρκόπουλος**, **Τίτος Πατρικίος**, **Μανόλης Πρατικάκης**, **Δημήτρης Τσαλαπάτης**, **Σπύρος Κασιώτης**, **Απόστολος Μπενάτσος**, **Κώστας Κουλουφάκος**, που με τον έναν ή τον άλλον τρόπο συνδέθηκαν μαζί του και με το έργο του. Τα κείμενά τους ακολουθούν την ποιητική διαδρομή του από τα δύσκολα χρόνια της εξορίας στη Μακρόνησο και τον Αϊ-Στράτη έως την τελευταία περίοδο της ζωής του. Όλοι ανεξαιρέτως οι συμμετέχοντες συμφωνούν ότι το έργο του κοινά χωρίζεται σε τρεις διακριτές περιόδους: την «αγωνιστική» (δεκαετία του '50), την ωριμανή του ως δημιουργού (δεκαετία του '60 κι εντεύθεν) και στην πιο «στοχαστική», πιο εσωστρεφή (από τη μεταπολίτευση και μετά). Άπαντες επίσης στέκονται στην ακεραιότητα του χαρακτήρα του, στην αδιαφορία του για τις «δάφνες» και τα υλικά αγαθά, στη συντροφικότητά του, καθώς και στον ανθρωπισμό που τον διέκρινε – όπως και το έργο του. Ο Τάσος Λειβαδίτης υπήρξε κι ένας γοπτευτικός άντρας. Ο Γιώργος Δουατζής υπογραμμίζει του λόγου το αληθές: «Η αγάπη του για τις γυναίκες και το ποτό ήταν παροιμιασμένα. Η φιλαρέσκεια του επίσης. Πάντα κομψός, με το φουλάρι στο λαμό, γιλέκο, σουνά καπέλο, περιποιημένος, όμορφος». Παίδι της νύχτας. Όπως έγραφε εξάλλου

κι ο ίδιος, «η νύχτα είναι μια φωτισμένη πολιτεία που τη λυμαινούνται οι αλήτες κι οι ποιητές» («Διηγήσεις», Τα χειρόγραφα του φθινοπώρου, 1987).

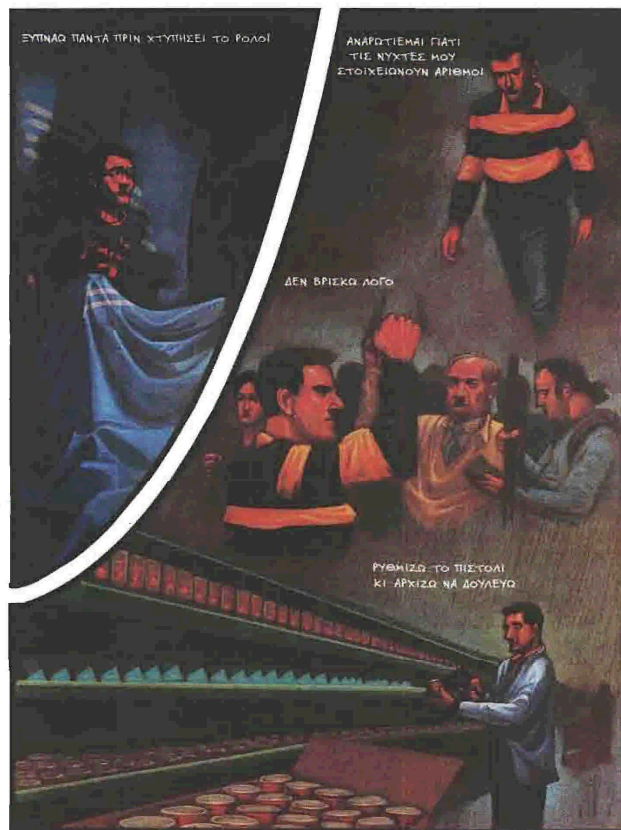
«**Η ΛΟΝΔΡΕΖΙΚΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΩΡΑΣ ΤΖΑΚΣΟΝ**» Χρήστος Χρυσόπουλος, εκδ. Καστανιώτη, σελ. 205

Η Αμερικανίδα ποιήτρια και διηγηματογράφος **Λώρα Ράιντγκ Τζάκσον** (1901-1991), πέρα από το έργο της, είναι γνωστή για τη σχέση της με τον **Ρόμπερτ Γκρέιβς** αλλά και για το ότι αποκήρυξε δημόσια την ποίησή της το 1940. Η ζωή της είχε μια τραγικότητα παρόμοια με αυτή των στίχων της, και αυτό ενδεχομένως οδήγησε τον **Χρήστο Χρυσόπουλο** («Το γλωσσικό κουτί», «Φανταστικό μουσείο», «Οι συνταγές του Ναπολέοντα Δελάστου», «Ο βομβιστής του Παρθενώνα» κ.ά.) στο να της αφιερώσει τούτες τις αράδες. Δεν πρόκειται ωστόσο ούτε για βιογραφία ούτε για δοκιμακή μελέτη στο έργο της, αλλά για αποσπασματική (σαν σε στιγμιότυπα) περιγραφή της περιόδου της διαμονής της στο Λονδίνο, δοσμένη με μια δόση συναισθηματισμού.

«**OUTRE TOMBE - "ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ" ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΧΕΙΜΩΝΑ**» Γιώργος Βέλτσος, εκδ. Πατάκι, σελ. 134

Η εν λόγω «Αλληλογραφία» περιλαμβάνει τέσσερα κείμενα που έγραψε ο **Βέλτσος** για τον **Χειμώνα** και άλλα τρία που έγραψε ο **Χειμώνας** για τον **Βέλτσο** – τα οποία έχουν περιληφθεί σκόρπια σε άλλες εκδόσεις ή έχουν δημοσιευθεί στον Τύπο. Κάποια από αυτά, όπως λόγου χάρη το κείμενο του **Χειμώνα** για το επίμητρο του **Βέλτσου** στην «Αφροδίτη με τη Γούνα» του **Μαζόχ**, η «Απελευθέρωση (ή η ανυποληψία) της γνώσης» του ίδιου, ή ο «Πάνθηρας» του **Βέλτσου**, παραμένουν θαυμάσια όσο και γενναία δείγματα γραφής, ανεξάρτητα από την εποχή που γράφτηκαν. Συνολικά, τα κείμενα αυτά διαβάζονται σαν μια σύνοψη μιας φιλίας και μιας παράλληλης διαδρομής στα γράμματα που κράτησε 20 χρόνια. Ή, αλλιώς, μια «αώνια συμβαθτεία», όπως την αποκαλούσε ο **Χειμώνας**, ακόμη και πέραν του τάφου (oultre tombe). Όπως λένε εξάλλου κι οι στίχοι του **Μαλαρμέ**, που ανοίγουν τον πρόλογο: «Un peu profond ruisseau calomnie la mort». ■

comic Του ΘΑΝΑΣΗ ΠΕΤΡΟΥ

Μικρές, σκληρές όπως η ζωή ιστορίες, φαινομενικά μόνο ασύνδετες μεταξύ τους, στο κόμικ «Ο τυμπανιστής και οι φίλοι του», σε σκίτσο Θ. Πέτρου και κείμενα των Δ. Βανέλλη, Π. Ζερβού, Π. Κούστα, Α. Παπαδόπουλου (εκδ. Βιβλιοπύλαος)

